

תהלים ק"כ שכי"כ, וראה פרד"י יתרו דף קע"ד, ומביאים מרמתיים צופים דפי"ב ב', דזה הפי' בתנא דב"א פ"ו, כל הקץ בחיים אין לו חלק לעוה"ב, וע"ע ביוסיפון פרק ע"א, ומדר' תלפיות ענף חלק עוה"ב ע"ש, וראה פרד"י שמות דף כ"ט, וראה בהג' רגלי מבשר על התשבי, מע' סכר דף נ"ה, עה"פ (שמואל ב' ט"ז) ויצו אל ביתו ויחנק (דאחיתופל) שציין למדרש תנחומא פ' מצורע מה שדרש ע"ז, וכתב דנראה לו שמזה לקחו לומר המאבד עצמו לדעת אין לו חלק לעוה"ב, וציין להיר שאול הנ"ל, ולתשו' אבן יקרה שכ' תשובה ארוכה בזה, שלא נמצא מקורו ונ' דלמדו זאת מאחיתופל עפ"י המדרש תנח' הנ"ל וכו' וכו' ע"ש בארוכה, וראה פרד"י יוסף שמות דכ"ט.

וראה סנהדרין פ"י מ"ב, דלאחיתופל אין לו חלק לעוה"ב, ובתפא"י אות י"ב כ' ואפשר עוד דלהכי אין לאחיתופל חלעוה"ב מדהמית א"ע, וכדמרגלא בפומא דאינשי דהמאבד עצמו לדעת אין לו חלעוה"ב, וכנ"ל דמוכח מהשם שכינו לו מאבד א"ע, ולא הורג א"ע ש"מ דבאמת אבד את נפשו, ואעפ"כ לא מצאתי סמך לזה בשום מקום, רק בלחם שמים כאן כ', שמצא כן בתוספתא דשמחות ולא מצאתי כן שם בפ"ב שמדבר ממאבד א"ע, אולם המהרי"ט כתובות ק"ג ב' כ' שאחידל ותהי עונותם על עצמותם, זה המאבד א"ע לדעת שאין לו חלעוה"ב וכו' ע"ש, וראה תיו"ט שם.

וראה מדגליות הים סנהדרין צ' ע"א אות כ"א, שכ' שהמקור הוא ממדרש תהלים ק"כ, שכ' אתה מוצא בדואג שהרג א"ע שאין לו חלק לעוה"ב, ע"ש, וע' גיטין ג"ז ב', ששאלו אם אנו טובעין בים אנו באין לחי עוה"ב, ובוהר נשא קכ"ז סע"א אית מאן דאמר דלית ל' חולקא בהואו עלמא בגין דאמר תמות נפשי עם פלשתים, ובנצוצי זהר שם מביא להרמב"ם ה' תשובה פ"ג ה"ו, שבכלל אלו שאין להם חלעוה"ב הוא שופך דמים ובכללם המאבד עצמו לדעת, ע' רמב"ם ה' רוצח פ"ב ה"ג

בשלחן אחד, וכ' בכו"פ, דישאל ועכו"ם רשאים לאכול על שלחן אחד, דאין לך שנאה גדולה משני דתות, ונלקח מזה הלכה, ע"ש, וראה בספרי ח"י דף קמ"ה מש"ב בארוכה, ובערך בת קול אין נביא רשאי לחדש וכו' סי' ו' מאות (יא) והלאה מ"ש בזה, וכן בערך סתירת רש"י עישה"ט.

קסט) הללו עובדי ע"ז, והללו עובדי ע"ז — ילקוט ראובני בשלח פסוק ח"ל פרעה, מדר' תלים ט"ו ה', זהר ב' ק"ע ע"ב, ע"ש. קצ) המאבד עצמו לדעת אין לו חלק לעוה"ב — דאה לקמן שנלאו מאוד למצא מקור למאמר הזה, וערש"י נח ט' ה', ע"ז ח"י א', גיטין ג"ז ב', כתובות ק"ד א', שמחות רפ"ב, ויש"ש ב"ק פ"ח, ע"ש ודו"ק, וראה שבט מוסר פ"כ שכ' וכבר ידוע שהמאבד עצמו לדעת אין לו חלק לעוה"ב, וראה בס' איגרת בקורת למהרצ"ח ז"ל דתק"ו עישה"ט, וראה בהג' יד שאול יו"ד סי' שמי"ה, שתמה על הפני יהושע ב"מ דנ"ט שכ' שנאמר במאבד עצמו לדעת שאין לו חלק לעוה"ב וכו' ע"ש, דהא לא נמצא מפורש דמאע"ל אין לו חלק לעוה"ב, ועמ"ש ביד המלך פ"ג מה' אבל ובהג' שם, וברמב"ם פ"ב ה"ב מרוצח, כ' וז"ל: וכן ההורג א"ע כו' חייב מיתה לשמים ואין בהם מיתת בי"ד, ומנין שכן הדין, שנא' שופך כו', זה ההורג בעצמו שלא ע"י שליח, ותמותה דאיך שייך בהורג עצמו חייב מיתה ביר"ש, וכ' בכלי חמדה נח אות ג', דמזה יהי' ראייה דמאע"ל אין לו חלק לעוה"ב, ומיתה בידי שמים היינו מיתה הנפש, מובא בפרד"י נח ט' דף ס"ד, ע"ש בארוכה, וע' מהרי"ט בחי' כתובות דק"ג, בהאי כובס דרמי מאיגרא ומת; דיצא בת קול דמזומן לעוה"ב, אף דאיבד עצמו לדעת, ומביא מירושלמי דשרי להמית עצמו לכפרת עוונותיו, וכ"מ בשיסה מקובצת שם, וכ"כ בשבות יעקב ח"ב תשו' קי"א, וביפ"ת בר"ד פס"ה, כ' דאסור, וכן עובדי דאיתמר במדרשא ואגדתא לאו כרין עבד, וראה ברכי יוסף יו"ד סי' שמי"ה, ובס' פרד"י הג"ל, ואקצר, וראה מדרש